

स्वाधिष्ठा

सुदीका हारहरा च मोस्तनी चापि
कीर्तिता ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भगे ॥
स्वादुमज्जा, [न] पुं, (स्वादु मज्ज यस्य ।) पर्वत-
जपोस्तुः । इति जटाधरः ॥

स्वादुमांसी, स्त्री, (स्वादु मांसं भक्ष्यं यस्याः ।
डाप् ।) काकोली । इति राजनिर्घण्टः ॥

(कृष्णादयोऽस्याः काकोलीशब्देऽभिहिताः ॥)
स्वादुमूलं, स्त्री, (स्वादु मूलं यस्य ।) गर्जरम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुरसा, स्त्री, (स्वादुः रसो यस्याः ।) काकोली ।
इत्यमरः । २ । ४ । १४ ॥ आम्नातकफलम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ मदिरा । इति हेम-
चन्द्रः ॥ शतावरी । इति राजनिर्घण्टः । द्राक्षा ।
इति केचित् ॥

स्वादुलता, स्त्री, (स्वादुः लता ।) विदारो । इति
राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुशुषं, स्त्री, (स्वादु शुष्येति ।) सैन्धवलवणं
सामुद्रलवणं वा । इति केचित् ॥

स्वादुहस्तः, पुं, (स्वादुरस्तरसो यत्र ।) दाडिम-
वृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वाद्दी, स्त्री, (स्वादु + “वोतो गुणवचनात् ।”
४ । १ । ४५ । इति डोष् ।) द्राक्षा । इत्यमरः ।
२ । ४ । १०७ ॥

स्वाधिष्ठानं, स्त्री, (स्वं लिङ्गं तत्र अधिष्ठानं यस्य ।
स्वस्य लिङ्गस्य अधिष्ठानं यस्मात् इति वा ।

स्वशब्देन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं ततो विदु-
रित्युक्तेस्तथात्वम् ।) षट्चक्रान्तर्गतद्वितीय-
चक्रम् । तत्तु लिङ्गमूलस्त्ववादिलान्तवर्णयुक्त-

होरकसमप्रभषट्फलपञ्चम् । अत्र शिवाम्नी
वर्त्तते । यथा,—

“षट्दले वैद्युतनिभे स्वाधिष्ठानेऽनलत्विषि ।
व-भ-सैर्य-र-सैर्यक्ते वर्धेः षड्भिषु सुव्रत ॥”

अपि च ।
“स्वाधिष्ठानाख्यचक्रं तु सविन्दुं राकिणीं तथा ।
वादिलान्तं प्रविन्ध्य नाभीं तु मणिपूरके ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

अन्यत्र ।
“सिन्दूरपूरश्चिरादणपञ्चमन्त्र-
सौषुम्नमध्यघटितं ध्वजमूलदेशे ।
अङ्गुष्ठद्वैः परिवृतं तडिताभवर्धे-
र्वाद्यैः सविन्दुलसितैश्च पुरन्दराणैः ॥
तस्यान्तरे प्रविलसद्विषदप्रकाश-
मभोजमण्डलमयो वक्षस्य तस्य ।
अर्धेन्दुरुपलसितं शरदिन्दुशुभ्रं
वह्मरबोजममलं मकराधिच्छदम् ॥
तस्याह्रदेशलसितो हरिरेव पाया-
बोलप्रकाशश्चिरन्त्रियमादधानः ।
पोताम्बरः प्रथमयौवनगर्वधारी
श्रीवत्सकौस्तुभधरो धृतवेदबाहुः ॥
तत्रैव भाति सततं खलु राकिणी सा
नालास्त्रजाकचिमनोदरकान्तिशोभा ।

स्वाधीन

नानायुधीयतकरैर्ललिताङ्गलक्ष्मी-
दिव्याम्बराभरणभूषितमत्तचित्ता ॥

स्वाधिष्ठानाख्यमेतत् सरसिजममलं चित्तयेदयो
मुनीन्द्र-

स्तस्याहङ्कारदोषादिकसकलरिपुः क्षीयते
तत्क्षणेन ।

योगीशः सोऽपि मोहाहुततिमिरचये भानु-
तुल्यप्रकाशो

गद्यैः पद्यैः प्रबन्धैर्विरचयति सुधाकाव्यसन्दोह-
लक्ष्मीम् ॥”

इति पूर्णानन्दगिरिकृतषट्चक्रक्रमः ॥

स्वाधीनः, त्रि, (स्वस्य अधीनः ।) स्वतन्त्रः ।
अपराधीनः । यथा,—

“स्वाधीनवृत्तेः साफल्यं न पराधीनवृत्तिता ।
ये पराधीनकर्मणां जीवन्तोऽपि च ते

मृताः ॥”
इति गारुडे । ११५ । ३७ ॥

स्वाधीनपतिका, स्त्री, नायिकाविशेषः । तस्या
लक्षणं यथा । स्वाधीनः पतिर्यस्याः सा

स्वाधीनपतिका । सदाज्ञाकरप्रियतमा । अस्या-
श्रेष्ठा वनविहारादिमदनोत्सवदर्शनं मदाह-

ङ्कारमनोरथावासिप्रभृतयः । सा पञ्चविधा ।
मुग्धा मध्या प्रौढा परकीया सामान्या चेति ।

मुग्धा स्वाधीनपतिका यथा,—
“मध्ये नो क्षमिमा स्तनं न गरिमा देहे न वः

कान्तिमा
शोणी न प्रथिमा गतो न जडिमा नेत्रे न वा

वक्रिमा ।
लास्यं न दादमा न वाचि पटिमा हास्ये न

वा स्त्रीतिमा
प्राणेशस्य तथापि मञ्जति मनो मध्येव किं

कारणम् ॥ १ ॥

मध्या स्वाधीनपतिका यथा,—
यदपि रतिमहोक्तवे नकारो

यदपि करेण च नौविधारणानि ।
प्रियसखि पतिरेव पाण्डेयं

तदपि न मुञ्चति चेत् किमाचरामि ॥ २ ॥
प्रौढा स्वाधीनपतिका यथा,—

वक्त्रस्याधरपङ्कजस्य वचसो हास्यस्य लास्यस्य
वा

धन्यानामरविन्दसुन्दरदृशां कान्तस्तनोति
स्तुतिम् ।

खग्रेनापि न गच्छति श्रुतिपथं चेतःपथं दृक्पथं
काव्यन्या दयितस्य मे सखि कथं तस्यास्तु

मेदग्रहः ॥ ३ ॥
परकीया स्वाधीनपतिका यथा,—

स्त्रीयाः सन्ति मृदे सरोरुहदृशो यासां विलास-
क्षरं

काञ्चीकुण्डलह्रिमकङ्कणभक्त्यारो न विद्या-
यति ।

की हेतुः सखि कानने पुरपथे क्षीधे मञ्जी-
सन्निधी

स्नानं

491

भ्रातृन्तीमपि पञ्चवस्य परितो दृष्टिर्न मां
मुञ्चति ॥ ४ ॥

सामान्या स्वाधीनपतिका यथा,—
मन्थेव प्रतिमन्दिरं मृगदृशो यासां सुधा-

सागर-
तोतःस्यूतसरोजसुन्दरचमल्लारा दृशो-

विभ्रमाः ।
चित्रं किन्तु विचित्रमन्यकलावेदन्वाहेतोः पुन

वित्तं चित्तहरं प्रयच्छति युवा मन्थेव किं
कारणम् ॥ ५ ॥

इति रसमञ्जरी ॥
स्वाधीनभर्तृका, स्त्री, (स्वस्या निजायाः अधीनो

भर्ता यस्याः । कप् ।) स्वाधीनपतिका । सा च
नायिकाभेदः ॥ यथा,—

“खण्डितोत्कण्ठिता लब्धा तथा प्रोषितभर्तृका ।
क्षलहान्तरिता वासकसज्जा स्वाधीनभर्तृका ॥”

इति जटाधरः ॥
(तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । ११३ ।

“कान्तो रतिगुणाक्षयो न जहाति यदन्तिकम् ।
विचित्रविभ्रमाशक्ता सा स्यात् स्वाधीन-

भर्तृका ॥ ”)
स्वाध्यायः, पुं, (बहु आवृत्य अध्यायः वेदाध्ययन-

मिति ।) आवृत्य वेदाध्ययनम् । तत्पठ्यायः ।
जपः २ । इत्यमरः । २ । ७ । ४७ ॥ जापः ३ ।

इति जटाधरः ॥
“स्वाध्यायो जप इत्युक्तो वेदाध्ययनकर्मणि ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥
वे आवृत्य वेदाध्ययने । सु सुकृताय आवृत्य

अध्यायोऽधीतिः स्वाध्यायः इडो घञ् । जपनं
जपः घल् घञि जापश्च । इति भरतः ॥

स्वाध्यायवान्, [त्] पुं, (स्वाध्यायोऽस्यस्येति ।
मतुप् । मस्य वः ।) स्वाध्यायविशिष्टः । वेद-

पाठकः । (यथा, महाभारते । १ । ४० । १० ।
“स तूर्ध्वरेतास्तपसि प्रसन्नः

स्वाध्यायवान् वीतभयः क्षतात्मा ।
चचार सर्व्वां दृष्टिर्वीं महात्मा

न चापि दारान् मनसाप्यकाङ्क्षत ॥ ”)
स्वाध्यायी, [न्] पुं, स्वाध्यायोऽस्यास्तोति ।

इति ।) पत्तनवर्णिकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
त्रि, वेदपाठकश्च । (यथा, महाभारते । ३ ।

२४ । १५ ।
“ब्राह्मणाः सान्निहोत्राश्च तथैव च निरन्तराः ।
स्वाध्यायिनो भिक्षवश्च तथैव वनवासिनः ॥ ”)

स्नानः, पुं, (स्नानमिति । स्नान शब्दे + “स्नन-
हसीर्वा । ” ३ । ३ । ६२ । इति घञ् ।) शब्दः ।

इत्यमरः । १ । ७ । २४ ॥ (यथा, भाषे । ४ । ५७ ।
“या विभर्ति कलवक्त्रो गुण-

स्नानमानमतिकालिमात्रया ।
जात्र कान्तमुपगौतया तथा

स्नानमानमति कालिमात्रया ॥ ”
स्नानं, स्त्री, (स्नन्ते स्मेति । स्नन + क्त । “स्नन्

स्नानास्नानेति । ” ७ । २ । १८ । इति अनिट् ।